

DECYZJA o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 1), art. 74 ust. 3, art. 75 ust. 1 pkt 4), art. 82, art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (jednolity tekst: Dz. U. z 2021 r., poz. 247, ze zm., zwanej dalej ustawą ooś), zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (jednolity tekst: Dz. U. z 2021 r. poz. 735), po rozpatrzeniu wniosku Pana [REDAKTOWANE], działającego pod nazwą: Gospodarstwo Rolne [REDAKTOWANE] z dnia 18 marca 2021 r. (data wpływu do Urzędu Gminy w Iławie: 18 marca 2021 r.) w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch nowoczesnych budynków inwentarskich do hodowli indyków wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 62/5 obręb Kałduny, gm. Iława. Działając w oparciu o:

- postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie znak: WOOŚ.4221.20.2021.MG z dnia 19 kwietnia 2021 r. oraz pismo z dnia 22 czerwca 2021 r., znak: WOOŚ.4221.20.2021.MG.1,
- opinię sanitarną Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Iławie znak: ZNS.4083.26.2021 z dnia 31 maja 2021 r.,
- postanowienie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 13 kwietnia 2021 r., znak:GD.RZŚ.435.45.2021.MBC.1 oraz pismo z dnia 21 czerwca 2021 r., znak: GD.RZŚ.435.45.2021.MBC.2

ustalam

środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch nowoczesnych budynków inwentarskich do hodowli indyków wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 62/5 obręb Kałduny, gm. Iława i jednocześnie określam:

I. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie dwóch nowoczesnych budynków inwentarskich do hodowli indyków wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 62/5 obręb Kałduny, gm. Iława, pow. iławski, woj. warmińsko-mazurskie.

II. Warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia należy podjąć następujące działania:

- 1) w celu ograniczenia uciążliwości hałasowej prace budowlane prowadzić w porze dziennej, tj. w godzinach 6.00-22.00;
- 2) prace budowlane prowadzić z zachowaniem ostrożności w celu zapobiegania przedostawaniu się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych, podziemnych i gleby; na wypadek wystąpienia wycieku substancji szkodliwych, wykonawca robót winien posiadać odpowiednie sorbenty do strącania zanieczyszczeń, zwłaszcza ropopochodnych (np. paliw, smarów) i syntetycznych (np. olejów);
- 3) odpady niebezpieczne oraz inne niż niebezpieczne, powstałe w czasie robót budowlanych, segregować i magazynować w wydzielonym miejscu, zapewniając ich regularny odbiór przez uprawnione podmioty;
- 4) po zakończeniu prac budowlanych teren uporządkować;
- 5) hodowlę indorów na terenie rozbudowywanej fermy, o obsadzie początkowej 16500 szt., prowadzić w systemie chowu ściółkowego;
- 6) w ciągu roku prowadzić maksymalnie 2 cykle chowu indyków;
- 7) wytworzony obornik, po zakończeniu cyklu hodowlanego usuwać, przy użyciu przyczep wyposażonych w plandeki i posiadających szczelną komorę ładunkową, bezpośrednio na pola uprawne należące do Inwestora, na których wykorzystywany będzie rolniczo jako nawóz naturalny; zastosowana w okresie roku dawka nawozu naturalnego nie może zawierać więcej niż 170 kg azotu (N) w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych;
- 8) zapewnić minimum 103 ha gruntów rolnych do wykorzystania powstałego na terenie fermy obornika;
- 9) cykle hodowlane planować w taki sposób, aby możliwe było bezpośrednie rolnicze wykorzystanie obornika na terenach rolniczych, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
- 10) stosować dodatki paszowe lub preparaty wiążące amoniak w ściółce, zapewniające co najmniej 50% redukcję amoniaku zawartego w gazach odlotowych wprowadzanych do powietrza z budynku inwentarskiego;
- 11) w czasie przeładunku paszy, na odpowietrzenie silosów nakładać filtr workowy zatrzymujący zanieczyszczenia pyłowe (resztki paszy);
- 12) wodę na potrzeby hodowlane oraz socjalno-bytowe pobierać z gminnej sieci wodociągowej;
- 13) stosować poidła automatyczne w celu uniemożliwienia nadmiernego rozlewania i rozchlapywania wody przez ptaki;
- 14) czyszczenie hal produkcyjnych, po zakończeniu cyklu hodowlanego i przed uprzątnięciem ściółki, przeprowadzać wodą pod ciśnieniem, a następnie dezynfekować przez zamgławianie obiektów parą wodną z dodatkiem środka dezynfekującego;
- 15) ścieki socjalno-bytowe odprowadzać do zbiorników bezodpływowych, a następnie wywozić do oczyszczalni ścieków;
- 16) zwierzęta padłe i ubite z konieczności czasowo magazynować w szczelnych pojemnikach, ustawionych w wydzielonym miejscu, zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych i zwierząt, a także działaniem warunków atmosferycznych, zapewniając ich systematyczny odbiór przez uprawnioną firmę;
- 17) odpady niebezpieczne oraz inne niż niebezpieczne, powstałe podczas eksploatacji inwestycji, magazynować selektywnie, w miejscach do tego przeznaczonych, oznakowanych i właściwie urządzonych, a następnie przekazywać uprawnionej firmie;
- 18) budynki hodowlane utrzymywać w czystości oraz zapewniać odpowiednią temperaturę i wilgotność w ich wnętrzu, poprzez sprawny system wentylacji;
- 19) dokonywać okresowych przeglądów najbardziej uciążliwych pod względem akustycznym urządzeń, w celu wyeliminowania nadmiernego zużycia elementów będących źródłem hałasu;
- 20) maksymalna łączna obsada w gospodarstwie po rozbudowie nie może przekroczyć 396 DJP;
- 21) hodowlę prowadzić w systemie ściółkowym;
- 22) wodę na potrzeby socjalno-bytowe oraz produkcyjne pobierać z sieci wodociągowej;

- 23) ścieki bytowe doprowadzić do zbiorników bezodpływowych o pojemności ok. 3-4 m³;
- 24) wody opadowe z powierzchni utwardzonych oraz dachów odprowadzać powierzchniowo na tereny biologicznie czynne;
- 25) powstające w trakcie hodowli nawozy stosować na użytkach rolnych o powierzchni min. 103 ha; nawozy stosować w sposób niezagrażający jakości wód podziemnych i powierzchniowych;
- 26) w miejscu załadunku obornika posadzki muszą być szczelne, aby odcieki nie przedostały się do gruntu; sposób przewożenia nawozu musi gwarantować zabezpieczenie przed zanieczyszczeniem środowiska gruntowo – wodnego;
- 27) tankowanie paliwa przeprowadzać pod nadzorem tak, aby zanieczyszczenia przede wszystkim substancje ropopochodne, nie przedostały się do gruntu;
- 28) naprawy pojazdów i maszyn, wymianę olejów napędowych, smarów oraz cieczy hydraulicznych związanych z funkcjonowaniem sprzętu przeprowadzać poza obszarem eksploatacji, na szczelnym stanowisku, izolowanym od podłoża lub w wyspecjalizowanych placówkach;
- 29) w celu neutralizacji ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych na bieżąco usuwać je z wykorzystaniem sorbentów, których odpowiednia ilość powinna być stale zagwarantowana na placu budowy;
- 30) przestrzegać należy reżimu technologicznego w zakresie postępowania z odpadami niebezpiecznymi wytwarzanymi w czasie prowadzenia chowu indyków przy magazynowaniu i transporcie odpadów,
- 31) przestrzegać reżimu technologicznego w zakresie:
 - stosowania preparatów redukujących amoniak w trakcie prowadzenia chowu,
 - czyszczenia i dezynfekcji pomieszczeń przeznaczonych do hodowli,
 - transportu ścieków technologicznych i socjalno-bytowych,
 - stosowania paliw zgodnych z wymaganiami technicznymi i ochrony środowiska;
- 32) wszystkie uciążliwości w zakresie emisji substancji pyłowych, gazowych, hałasu oraz złośliwych ograniczyć do granic działki przeznaczonej pod zainwestowanie;
- 33) zapewnić monitoring oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w trakcie eksploatacji przedsięwzięcia celem sprawdzenia, czy przyjęte rozwiązania projektowe spełniają wymagania w zakresie wielkości emisji uciążliwości przez zrealizowane instalacje;
- 34) zapewnić pełną hermetyzację wszystkich czynności związanych z transportem nieczystości stałych i płynnych pochodzenia zwierzęcego jak i procesów technologicznych w trakcie eksploatacji przedsięwzięcia z dopełnieniem spełnienia najlepszych dostępnych technik;
- 35) wyeliminować możliwość czyszczenia i dezynfekcji pomieszczeń przeznaczonych do hodowli oraz usuwania z obiektu i transportu obornika w czasie niekorzystnych warunków atmosferycznych.

2. W projekcie budowlanym należy uwzględnić następujące wymagania dotyczące ochrony środowiska:

- 1) budowę dwóch nowych budynków inwentarskich do chowu indyków o powierzchni zabudowy po 2226 m², zlokalizowanych na działce nr 62/5, obręb Kałduny, gm. Hława, pomiędzy dwoma istniejącymi obiektami inwentarskimi, równolegle do nich;
- 2) instalację w budynkach samoczynnego, automatycznego systemu karmienia i pojenia drobiu;
- 3) instalację w każdym budynku systemu mechanicznej wentylacji, składającej się z 6 wentylatorów dachowych o wydajności do 12800 m³/h każdy oraz 6 wentylatorów szczytowych o wydajności do 38000 m³/h każdy, umieszczonych w zachodnich ścianach szczytowych;
- 4) zastosować wentylatory charakteryzujące się następującym poziomem mocy akustycznej: wentylatory dachowe – do 67 dB, wentylatory szczytowe – do 79 dB;

- 5) wentylatory szczytowe nowych budynków wyposażać w kierownice strumienia odprowadzanych gazów, zmieniające wylot poziomy na pionowy otwarty;
- 6) budynki wyposażać w nagrzewnice gazowe opalane gazem propanem;
- 7) w sąsiedztwie każdego nowego budynku inwentarskiego posadzić silos na paszę o ładowności ok. 25 Mg każdy, podłączonych do automatycznego systemu karmienia;
- 8) instalację dwóch naziemnych zbiorników do magazynowania gazu płynnego, każdy o pojemności ok. 6700 dm³;
- 9) w rozwiązaniach projektowych wyeliminować wszystkie możliwe uciążliwości oddziałujące na najbliższą zabudowę mieszkaniową w trakcie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia przede wszystkim w czasie niekorzystnych warunków klimatycznych oraz w sytuacjach awaryjnych;
- 10) w rozwiązaniach projektowych (na etapie projektu budowlanego) należy zapewnić bezpieczną odległość od sąsiedzkiej zabudowy mieszkaniowej, eliminując wszelkie negatywne oddziaływania związane z prowadzeniem chowu indyków na tę zabudowę.

III. Wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Planowane przedsięwzięcie nie jest zaliczane do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii.

IV. Nie nakładam obowiązku:

1. przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę:

Przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia, nie stwierdza się konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę.

2. przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko:

Ze względu na oddalenie przedmiotowej inwestycji od granic państw sąsiednich oraz zamknięcia się oddziaływania w granicach terenu stanowiącego własność inwestora, instalacja nie będzie wymagała przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

UZASADNIENIE

Pan [REDAKTOWANE], działający pod nazwą: Gospodarstwo Rolne [REDAKTOWANE] zwrócił się z wnioskiem z dnia 18 marca 2021 r. (data wpływu do Urzędu Gminy w Iławie: 18 marca 2021 r.) do Wójta Gminy Iława w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch nowoczesnych budynków inwentarskich do hodowli indyków wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 62/5 obręb Kałduny, gm. Iława.

Przedmiotowa inwestycja, polegająca na budowie dwóch budynków inwentarskich do odchowu i tuczu indyków, w ramach zwiększenia obsady fermy do 16500 szt., tj. 396 DJP, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (tj. *chów lub hodowla zwierząt innych niż wymienione w lit. a w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP*). Zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 1) ustawy ooś, realizacja planowanego

przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, do wydania której organem właściwym w myśl art. 75 ust. 1 pkt 4) ww. ustawy jest wójt, a w tej konkretnej sprawie Wójt Gminy Iława.

W związku z powyższym, Inwestor wystąpił z wnioskiem z dnia 18 marca 2021 r. do Wójta Gminy Iława o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Stosownie do art. 77 ust. 1 pkt 1), 2) i 4) ustawy ooś, Wójt Gminy Iława pismem z dnia 25 marca 2021 r. wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia, a także do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Iławie z prośbą o wyrażenie opinii dotyczącej realizacji ww. przedsięwzięcia, załączając:

1. kopię wniosku Inwestora o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
2. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzony w marcu 2021 r. przez: mgr inż. Wojciecha Siwickiego z firmy Atmo s.c. Wojciech Siwicki, Marta Fuks-Siwicka Biuro Usługowo-Handlowe, 10-177 Olsztyn, ul. Brzozowa 28,
3. wypis i wyrys z mpzp.

Dysponując kompletnym wnioskiem Wójt Gminy Iława obwieszczeniem z dnia 25 marca 2021 r., zawiadomił strony postępowania oraz społeczeństwo o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz o wystąpieniu do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie i Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Iławie w celu zaopiniowania/uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia - zgodnie z art. 49 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy ooś oraz zgodnie z art. 33 ust. 1, w związku z art. 79 ust.1 ustawy ooś.

Zgodnie z zapisami art. 74 ust. 3 ustawy ooś, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10 (jak ma to miejsce w niniejszym postępowaniu) do zawiadamiania stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Informacja o przedsięwzięciu została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie. Obwieszczenie informujące o wszczęciu postępowania oraz o wystąpieniu do organów uzgadniających/opiniujących umieszczono na tablicy ogłoszeń tutejszego Urzędu, w BIP na stronie Urzędu Gminy w Iławie, na tablicy ogłoszeń w miejscowości Kałduny oraz na terenie, na którym planowana jest realizacja ww. inwestycji. W wyznaczonym terminie osoby zainteresowane mogły zapoznać się z dokumentacją sprawy oraz wnieść ewentualne uwagi dotyczące tego postępowania. We wskazanym 14 – dniowym terminie nie wpłynęły do Urzędu Gminy w Iławie żadne uwagi ani wnioski. Opisany powyżej sposób publicznego zawiadamiania stron o kolejnych czynnościach tut. organu, podejmowanych w ramach niniejszego postępowania, stosowano w trakcie całego dalszego postępowania administracyjnego.

Wójt Gminy Iława kolejnym obwieszczeniem z dnia 25 marca 2021 r. poinformował społeczeństwo oraz strony postępowania o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - zgodnie z art. 33 ust. 1, w związku z art. 79 ust.1 ustawy ooś. We wskazanym 30 – dniowym terminie nie wpłynęły do Urzędu Gminy w Iławie żadne uwagi ani wnioski.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2021 r., znak: WOOŚ.4221.20.2021.MG uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, określając jednocześnie warunki realizacji i eksploatacji tego przedsięwzięcia oraz wymagania, które należy uwzględnić przy sporządzaniu projektu budowlanego planowanej inwestycji, które ujęto w części II ust. 1 niniejszej decyzji od pkt 1) do pkt 19) oraz w ust. 2 od pkt 1) do pkt 8). W swoim postanowieniu RDOŚ w Olsztynie

stwierdził także, że realizacja analizowanego przedsięwzięcia nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy ooŚ.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w postanowieniu z dnia 13 kwietnia 2021 r., znak: GD.RZŚ.435.45.2021.MBC.1 uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia, jednocześnie określając warunki jego realizacji, które ujęto w części II ust. 1 niniejszej decyzji od pkt 20) do pkt 29). W opinii Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej przedmiotowe przedsięwzięcie nie powinno negatywnie oddziaływać na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych, określonych dla nich w *Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1958).

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Iławie w piśmie z dnia 7 kwietnia 2021 r. wezwał Inwestora do uzupełnienia raportu. W dniu 7 czerwca 2021 r. do Urzędu Gminy w Iławie wpłynęło uzupełnienie do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, opracowane przez Inwestora. W związku z powyższym, tut. organ w dniu 11 czerwca 2021 r. przesłał uzupełnienie do raportu do organów uzgadniających, tj. do RDOŚ w Olsztynie i PGW Wód Polskich w Gdańsku z prośbą o ponowne uzgodnienie planowanego przedsięwzięcia lub podtrzymanie wyrażonego wcześniej stanowiska.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Iławie, po otrzymaniu uzupełnienia raportu od Inwestora w opinii sanitarnej z dnia 31 maja 2021 r., znak: ZNS.4083.26.2021 r. wyraził pozytywną opinię w zakresie wymagań sanitarno-higienicznych i zdrowotnych planowanego przedsięwzięcia, jednocześnie określając warunki realizacji tego przedsięwzięcia, które ujęto w części II ust. 1 niniejszej decyzji od pkt 30) do pkt 35) oraz w ust. 2 od pkt 9) do pkt 10).

O ponownym wystąpieniu do organów opiniujących oraz o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy strony niniejszego postępowania administracyjnego oraz społeczeństwo zostali powiadomieni obwieszczeniem z dnia 11 czerwca 2021 r. W tym samym dniu tut. organ poinformował także o przystąpieniu do przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, w związku z uzupełnieniem raportu o oddziaływaniu na środowisko przez Inwestora.

RDOŚ w Olsztynie po zapoznaniu się z uzupełnieniem do raportu, pismem z dnia 22 czerwca 2021 r., znak: WOOŚ.4221.20.2021.MG.1 podtrzymał swoje uzgodnienie realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, wyrażone w postanowieniu z dnia 19 kwietnia 2021 r., znak: WOOŚ.4221.20.2021.MG. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku w piśmie z dnia 21 czerwca 2021 r., znak: GD.RZŚ.435.45.2021.MBC.2 także podtrzymał swoje uzgodnienie wyrażone w postanowieniu z dnia 13 kwietnia 2021 r.

Wójt Gminy Iława obwieszczeniem z dnia 29 lipca 2021 r. poinformował odpowiednio społeczeństwo oraz strony postępowania, że zebrał wystarczające dowody i materiały do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedmiotowej inwestycji oraz że w ciągu 7 dni (licząc termin po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia – zgodnie z art. 49 Kpa) mogą wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W wyznaczonym terminie osoby uprawnione nie skorzystały z przysługującego im prawa do wypowiedzenia się - na podstawie art. 10 ust. 1 K.p.a.

Teren, na którym planowana jest realizacja inwestycji objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Iława. Plan ten został zatwierdzony Uchwałą nr XIII/108/2003 Rady Gminy w Iławie z dnia 3 grudnia 2003 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Iława (Dz. Urz. Woj. Warm. – Maz. z dnia 28 stycznia 2004 r. nr 11, poz. 196) oraz Uchwałą Nr XXXIX/346/2006 Rady Gminy Iława z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Iława (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 102, poz.

1650). Z ustaleń tego planu wynika, że działka nr 62/5 obręb Kałduny, gm. Iława znajduje się na terenach rolnych (81%), a pozostałą część tej działki stanowią tereny oznaczone symbolem P1, oznaczającym tereny przemysłu, baz rolniczych i hodowli – P1. Hodowla drobiu. Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, planowana na działce nr 62/5, jest zgodna z ustaleniami obowiązującego mpzp (przy uwzględnieniu szczegółowych zapisów planu).

Planowane do realizacji przedsięwzięcie polegać będzie na budowie dwóch nowych obiektów inwentarskich przeznaczonych do odchovu i tuczu indyków. Budynki zlokalizowane zostaną na działce nr 62/5 w obrębie Kałduny, gm. Iława, pow. iławski, woj. warmińsko-mazurskie. Powierzchnia działki wynosi 2,34 ha.

Działka przeznaczona pod inwestycję położona jest w obszarze gruntów użytkowanych rolniczo, poza zwartą zabudową wsi Kałduny, po jej południowej stronie. Na jej terenie znajdują się dwa budynki inwentarskie przeznaczone do odchovu i tuczu indyków o obsadzie ok. 5500 szt., tj. 132 DJP. Budynek nr 1, o powierzchni ok. 1120 m², pełni rolę odchowni i tuczarni, natomiast budynek nr 4, o powierzchni ok. 1050 m², przeznaczony jest na tucz indyków. Dojazd na teren obecnej hodowli realizowany jest utwardzonym wjazdem z drogi powiatowej, zlokalizowanej po stronie północno-zachodniej. Większa enklawa leśna położona jest po stronie południowej w odległości ok. 430 m. Najbliższą zabudowę mieszkaniową stanowią budynki w zabudowie rozproszonej na leżące zazwyczaj do okolicznych gospodarstw rolnych, często z hodowlą zwierząt. Najbliższy taki budynek położony jest po stronie południowej, na działce nr 62/6, w odległości ok. 56 m od planowanych budynków. Po stronie wschodniej zabudowania znajdują się w odległości ponad 350 m. Budynki po stronie północnej i północno-zachodniej położone są również w odległościach przekraczającej 300 m.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie w centralnej części działki nr 62/5, pomiędzy dwoma istniejącymi indycznikami, dwóch nowoczesnych budynków do odchovu i tuczu indyków, każdy o powierzchni zabudowy ok. 2226 m². Będą to budynki wolnostojące, niepodpiwniczone, jednokondygnacyjne, z dachem wykonanym z płyty warstwowej. Każdy indycznik wyposażony zostanie w instalacje technologiczne (zautomatyzowane ciągi paszowe, linie pojenia), sterowaną automatycznie wentylację nawiewno-wywiewną (wentylatory wyciągowe dachowe i wentylatory szczytowe), instalację elektryczną, wodociągową, kanalizacyjną oraz ogrzewanie. W sąsiedztwie budynków posadowione zostaną silosy paszowe o pojemności 25 Mg paszy każdy. W ramach inwestycji przewiduje się instalację dwóch naziemnych zbiorników propanu, każdy o pojemności 6700 dm³.

Faza budowy rozpocznie się od mikroniwelacji terenu, polegającej na zdjęciu wierzchniej warstwy humusu, który zostanie tymczasowo złożony na pryzmie w granicach działki i zostanie wykorzystany po realizacji przedsięwzięcia do zagospodarowania powierzchni zieleni urządzonej. Nie przewiduje się powstania nadmiarowych ilości gruntu wymagającego zagospodarowania poza terenem działki. Po zakończeniu prac ziemnych wykonane zostaną fundamenty obiektów z jednoczesnym doprowadzeniem sieci wod.-kan. i elektrycznej z istniejących przyłączy oraz zostanie wyznaczone i zabezpieczone miejsca czasowego gromadzenia odpadów.

Etap realizacji planowanej inwestycji wiązać się będzie z emisją hałasu i zanieczyszczeń do powietrza, których źródłem będą maszyny, urządzenia i samochody wykorzystywane podczas budowy obiektów. Dla zminimalizowania oddziaływania etapu budowy na środowisko przewiduje się prowadzić prace w porze dziennej, tj. w godz. od 6:00 do 22:00. Przewiduje się stosowanie sprawnego technicznie sprzętu, a wszelkie wycieki substancji niebezpiecznych (benzyna, oleje) neutralizowane będą poprzez stosowanie materiałów sorbujących. W trakcie prowadzonych prac powstawać będą odpady, które magazynowane będą w sposób selektywny na terenie inwestycji i przekazywane podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia, w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia. Etap realizacji przedsięwzięcia będzie związany z wytwarzaniem niewielkiej ilości ścieków o charakterze sanitarno-bytowym, powstających w wyniku okresowego przebywania pracowników

wykonywujących prace budowlane, ziemne i transportowe. Na potrzeby sanitarne planuje się wykorzystać przenośne toalety lub kontener budowlany z częścią sanitarną i socjalną. Oddziaływanie związane z fazą budowy będzie miało charakter lokalny, krótkotrwały i ustąpi niezwłocznie po zakończeniu prac budowlanych.

Po realizacji nowych obiektów wielkość hodowli prowadzonej przez Inwestora na działce nr 62/5 wyniesie 16500 szt. indyków, tj. 396 DJP. W stanie docelowym cykle hodowlane będą przebiegały niezależnie w budynkach istniejących (1 i 4) i planowanych (2 i 3). Do budynku nr 1 wstawiane jest 5500 szt. indora i w 6 tygodniu połowa ptaków pozostaje w tym budynku, a druga połowa jest przenoszona do budynku nr 4. W budynkach ptaki przebywają do końca 20 tygodnia. Podobnie będzie przebiegał cykl hodowlany w budynkach planowanych. Do budynku nr 2 wstawiane będzie 11000 szt. piskląt i w 6 tygodniu połowa ptaków zostanie przeniesiona do budynku nr 3, a połowa pozostanie do końca, tj. 20 tygodnia cyklu, w budynku nr 2. Po tym czasie indyki odstawione zostaną do ubojni. Hodowla indyków prowadzona będzie na ściółce głębokiej. Warstwa słomy uzupełniana będzie na bieżąco w ciągu całego cyklu, a usuwana z budynków jednorazowo po zakończeniu cyklu. Szacuje się, że przy uwzględnieniu przerwy technologicznej, w ciągu roku realizowane będą dwa cykle hodowlane. Po zakończeniu każdego cyklu budynki poddawane będą czyszczeniu, a następnie ponownie zasiedlane ptakami.

Zagęszczenie obsady indyków w planowanych obiektach inwentarskich nie przekroczy określonego w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1966) maksymalnego zagęszczenia indyków utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa, wynoszącego 57 kg/m².

Eksploatacja planowanej do realizacji instalacji wpływać będzie na kształtowanie klimatu akustycznego w otoczeniu. Prowadzenie instalacji do chowu indyków wymagać będzie pracy zespołu maszyn i urządzeń, w tym wentylatorów oraz przemieszczania się środków transportu w obrębie budynków inwentarskich, związanego z dostawą ptaków, paszy i ściółki, załadunkiem i wywozem obornika, a także wywozem drobiu z terenu fermy. Ponadto, istotnym źródłem hałasu jest proces pneumatycznego przeładunku paszy z paszowozu do silosów magazynowych. System wentylacji nowych budynków hodowlanych oparty będzie na pracy wentylatorów mechanicznych wyciągowych umieszczonych w połaci dachowej oraz ścianach szczytowych. Każdy budynek wyposażony zostanie w 6 szt. wentylatorów dachowych o wydajności maksymalnej 12800 m³/h każdy oraz poziomie mocy akustycznej nie większym niż 67 dB, a także 6 szt. wentylatorów szczytowych o wydajności maksymalnej 38000 m³/h każdy i poziomie mocy akustycznej nie większym niż 79 dB, które umieszczone będą w zachodnich ścianach szczytowych. Intensywność procesu wentylacji pomieszczenia hodowlanego zależeć będzie od wieku i liczby przebywających w nim ptaków. Istotnym źródłem hałasu jest proces pneumatycznego przeładunku paszy z paszowozu do silosów magazynowych. Poziom mocy akustycznej nowoczesnej instalacji do przeładunku paszy z paszowozu, w czasie przeładunku, wynosi 87 dB.

Ruchome źródła hałasu, tj. pojazdy samochodowe, głównie ciężarowe i ciągniki obsługujące indyczniki, poruszać się będą po terenie fermy, w tym w rejonie nowych obiektów, głównie w obszarze wyznaczonych i utwardzonych szlaków komunikacyjnych. Ruch środków transportu koncentruje się na trasie od wjazdu z drogi asfaltowej po stronie północno-wschodniej obu sektorów, a następnie drogą gruntową będącą granicą wschodnią sektora istniejącego do miejsca lokalizacji nowych obiektów. Ze względu na niewielki teren hodowli, w większości zabudowany, duży udział w ogólnym ruchu środków transportu będzie miało manewrowanie pojazdami na krótkich odcinkach (starty i hamowania) w miejscach docelowych. Pojazdy nie będą poruszać się po terenie sektora hodowlanego w tym samym czasie, gdyż nie wymaga tego harmonogram czynności obsługowych hodowli oraz utrudnione jest to przez ograniczoną możliwość przejazdu.

W porze dziennej prowadzone będą wszystkie operacje technologiczne związane z chowem drobiu (tj. praca systemu wentylacyjnego) oraz procesy pomocnicze, takie jak wywóz z budynków obornika po zakończonym cyklu hodowlanym, transport słomy do budynków inwentarskich, transport ptaków. W nocy przewiduje się jedynie pracę systemu wentylacyjnego obiektów inwentarskich. W celu wyeliminowania nadmiernego zużycia elementów będących źródłem hałasu, na terenie inwestycji przeprowadzane będą okresowe przeglądy urządzeń najbardziej uciążliwych pod względem akustycznym. Najbliższe obiekty chronione akustycznie to budynki mieszkalne w zabudowie zagrodowej i jednorodzinnej, znajdujące się w odległości ponad 300 m od planowanych obiektów inwentarskich, które podlegają ochronie akustycznej na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Dopuszczalny poziom hałasu dla terenów zabudowy jednorodzinnej w porze dnia wynosi 50 dB, zaś w porze nocnej 40 dB, natomiast dla zabudowy zagrodowej odpowiednio 55 dB i 45 dB. Ponadto, po stronie południowej, w odległości ok. 56 m, znajduje się budynek mieszkalny. Zlokalizowany jest on na terenie, który w miejscowym planie przeznaczony jest pod przemysł, bazy rolnicze i hodowle, i nie podlega ochronie akustycznej. Z analizy wyników obliczeń akustycznych wynika, że hałas emitowany z terenu inwestycji będzie niższy od normatywnego i nie przekroczy wartości dopuszczalnych na terenach chronionych akustycznie, zarówno w porze dnia, jak i w nocy. Przy najbliższym budynku po stronie południowej poziom hałasu w ciągu dnia wyniesie maksymalnie 43,7 dB.

Na etapie eksploatacji inwestycji należy spodziewać się emisji zanieczyszczeń z nowych budynków inwentarskich, w których przebywać będą indyki oraz emisji zanieczyszczeń z procesu ogrzewania. W budynkach zainstalowane zostaną nagrzewnice z zamkniętą komorą spalania o mocy 100 kW każda. Budynki istniejące ogrzewane będą tak jak dotychczas z kotłowni węglowych. Roczne zużycie gazu szacowane jest na ok. 50 m³. W bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji zainstalowane zostaną 2 szt. naziemnych zbiorników magazynowych gazu płynnego o pojemności 6700 dm³ każdy. Gaz dostarczany będzie w fazie ciekłej przez specjalistyczną cysternę. Źródłem emisji do atmosfery jest jedynie moment rozłączania węża, którym płynął gaz. Gaz wydostaje się przy odpinaniu złączki zbiornika magazynowego, jednak są to ilości pomijalnie małe.

Na cele magazynowania paszy do karmienia ptaków, w bezpośrednim sąsiedztwie każdego nowego budynku inwentarskiego, zlokalizowany zostanie silos magazynowy o ładowności ok. 25 Mg każdy. Dostawy paszy realizowane będą w zależności od potrzeb. Jej przeładunek odbywać się będzie w sposób zhermetyzowany, a odpowietrzenie zbiornika następować będzie przewodem zamontowanym w górnej pokrywie silosu, skierowanej ku dołowi. W czasie przeładunku na końcówkę przewodu zakładane będą worki tkaninowe spełniające rolę filtra, który zatrzymuje drobne frakcje paszy wydostające się ze zbiornika z powietrzem uchodzącym w czasie napełniania.

Z lotnych substancji zanieczyszczających w pobliżu budynków inwentarskich największe zagrożenie dla środowiska naturalnego stanowią zanieczyszczenia pyłowe i gazowe (głównie amoniak i pył zawieszony). W prowadzonej prawidłowo hodowli, siarkowódór występuje w ilościach śladowych, w niewielkim stopniu oddziałując na lokalne warunki aerosanitarne. Istotnym źródłem zanieczyszczenia powietrza w przypadku prowadzenia chowu lub hodowli drobiu w systemie ściółkowym jest emisja pyłów. Pyły uwalniane są z paszy i ściółki. Zapylenie wzrasta przy większej ruchliwości ptaków, niskiej wilgotności i wzroście prędkości przepływu powietrza w pomieszczeniu produkcyjnym (przeciagi).

Podstawową substancją zanieczyszczającą emitowaną do powietrza z pomieszczeń hodowlanych jest amoniak. Z uwagi na wrażliwość ptaków na obecność amoniaku, wprowadzanego do powietrza ze znajdującego się w budynkach obornika, istnieje konieczność wentylacji hali hodowlanej. W pierwszym etapie włączają się pojedynczo lub grupowo wentylatory dachowe. Kiedy pracują wszystkie wentylatory dachowe, a wymiana powietrza nie jest wystarczająca, dołączają się wentylatory szczytowe powodując intensywne,

tunelowe, przewietrzanie budynku z chłodzeniem powietrza wewnątrz przestrzeni hodowlanej. Ze względu na niekorzystne warunki emisji z wylotów szczytowych, będących wynikiem zarówno ich rodzaju (wylot poziomy – wyniesienie gazów odlotowych = 0), jak i ich ilości, wydajności i umiejscowienia w stosunku do granic terenu będącego we władaniu Wnioskodawcy, postanowiono wykonać na wylotach poziomych budynków planowanych kierownice strumienia odprowadzanych gazów, zmieniające wylot poziomy na pionowy otwarty.

Emisja zanieczyszczeń z chowu indyków będzie ograniczana poprzez stosowanie zbilansowanych pasz, utrzymanie zwierząt na zalecanej powierzchni z wykorzystaniem ściółki, utrzymanie wysokiej higieny i zalecanego mikroklimatu w budynkach inwentarskich, prowadzenie chowu zgodnie z zasadami określonymi w dobrostanie zwierząt. Ilość amoniaku powstającego w czasie hodowli i uwalnianego do przestrzeni hali jest wprost proporcjonalna do wilgotności ściółki. Dbłość o prawidłową wilgotność ściółki hamuje hydrolizę azotu w oborniku, zmniejszając w ten sposób ilość wydzielanego amoniaku. Stosowane będą również dodatki paszowe i/lub preparaty wiążące amoniak w ściółce, ograniczające o co najmniej 50% emisję amoniaku zawartego w gazach odlotowych, wprowadzanych do powietrza z obiektów hodowlanych.

Wykonane modelowanie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń z przedmiotowej fermy na podstawie metodyki określonej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16 poz. 87), wykazało, że stężenia maksymalne analizowanych zanieczyszczeń, tj. amoniaku, siarkowodoru, pyłu PM10 i PM2,5, dwutlenku siarki i tlenków azotu, poza terenem inwestycji, nie przekroczą wartości odniesienia uśrednionych dla 1 godziny z uwzględnieniem częstości przekraczania nie większej niż 0,2 % czasu dla roku.

Z wykonanych obliczeń wynika, że najwyższa wartość stężeń jednogodzinnych amoniaku poza terenem analizowanej fermy wynosi $234,4 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartość odniesienia – $400 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Najwyższa wartość stężeń średniorocznych amoniaku wynosi $3,803 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości dyspozycyjnej – $45 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Najwyższa wartość stężeń jednogodzinnych siarkowodoru wynosi $3,96 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości odniesienia – $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Najwyższa wartość stężeń średniorocznych siarkowodoru wynosi $0,069 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości dyspozycyjnej – $4,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Najwyższa wartość stężeń jednogodzinnych pyłu PM10 wynosi $66,9 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości odniesienia – $280 \mu\text{g}/\text{m}^3$, natomiast najwyższa wartość stężeń średniorocznych pyłu PM10 wynosi $1,938 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości dyspozycyjnej – $22 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Najwyższa wartość stężeń średniorocznych pyłu PM2,5 wynosi $0,039 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości dyspozycyjnej – $6 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

W tego typu inwestycjach największe kontrowersje budzi zawsze emisja odorów, czyli czynnik pogarszający jakość życia ludzi. Zanieczyszczenia gazowe, powodujące pojawienie się uciążliwości zapachowej, występują najczęściej jako wieloskładnikowe mieszaniny, których dokładny skład chemiczny trudny jest do określenia. Aktualnie brak jest uregulowań prawnych w zakresie dopuszczalnych norm substancji odorotwórczych w powietrzu atmosferycznym. W związku z powyższym, oceny wpływu przedmiotowej hodowli drobiu na stan powietrza atmosferycznego dokonano na podstawie średniorocznych i godzinowych stężeń amoniaku i siarkowodoru, tj. dla tych substancji, dla których określone są wartości odniesienia w powietrzu, i które są dominującymi odorantami. Jak wskazano powyżej, przeprowadzone obliczenia nie wykazały przekroczenia wartości dopuszczalnych, określonych przepisami prawa. Dokuczliwość zapachową będą ograniczane m.in. przez prawidłowe i odpowiednie czyszczenie budynków pomiędzy kolejnymi partiami chowu i stosowanie odpowiedniej ściółki, zapewnienie prawidłowego zagospodarowania obornika i nawożenia (właściwy dobór obszarów do nawożenia organicznego, zachowanie wymaganych stref ochronnych i ilości obornika do nawożenia, terminów nawożenia itp.), konserwację i nadzór nad systemami wentylacyjnymi budynków, utrzymanie prawidłowej wilgotności ściółki.

Hodowla zwierząt, w tym wypadku drobiu, jest działalnością mającą wpływ na zmiany klimatyczne, z kolei zmiany te mają zdecydowanie niekorzystny wpływ na działalność rolniczą, a pośrednio na hodowlę zwierząt. Podstawowym, gazowym, zanieczyszczeniem powietrza wynikającym z technologii każdej fermy drobiu, szkodliwym dla ptaków i ludzi jest gaz amoniak. Głównym celem wpisującym się w program ochrony klimatu i powstrzymania jego niekorzystnych zmian będzie ograniczenie emisji szkodliwych gazów charakterystycznych zarówno dla dużej koncentracji ptaków, jak i działań powiązanych pośrednio z hodowlą tj. gospodarką nawozami naturalnymi. W przypadku fermy drobiu tworzenie się gazów cieplarnianych związane jest przede wszystkim z powstawaniem obornika. Ilość związków azotowych emitowanych z odchodów zwierzęcych uzależniona jest od ilości tych związków pobranych w diecie, dlatego Inwestor zamierza stosować zbilansowane pasze, które przyczynią się do ograniczania wydalania azotu z odchodami. Dodawanie do ściółki preparatów mających zdolność do pochłaniania/wiązania wody (co powoduje osuszanie ściółki) oraz amoniaku, może być skutecznym środkiem obniżania emisji gazów cieplarnianych z powierzchni chowu. Sucha ściółka emituje znacznie mniej metanu niż ściółka mokra. Budynki utrzymywane będą w czystości, zapewniona zostanie również odpowiednia temperatura i wilgotność w ich wnętrzu, poprzez sprawny system wentylacji. Zwiększenie efektywności energetycznej budynków zmniejszy zużycie energii niezbędnej do ogrzewania pomieszczeń chowu, zredukowana zostanie ilość propanu do ogrzewania, a w konsekwencji ograniczona zostanie emisja gazów cieplarnianych ze spalania paliwa.

W celu ograniczenia zagrożeń i szkód związanych z obecnymi bądź przyszłymi szkodliwymi skutkami zmian klimatu, należy podjąć działania adaptacyjne. W analizowanym przedsięwzięciu wentylacja budynków hodowlanych została dobrana w taki sposób, aby podczas upałów szybko i skutecznie schłodzić obiekty. Podczas budowy zastosowane zostaną także materiały budowlane posiadające odpowiednio wysokie współczynniki izolacyjności termicznej. Dodatkowo, projektowane budynki będą posiadały dachy o nachyleniu ograniczającym obciążenie związane z opadami i zaleganiem śniegu.

Hodowla drobiu prowadzona będzie na ściółce ze słomy, w związku z tym powstawać będzie nawóz naturalny w postaci obornika. Na podstawie wskaźników określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 lutego 2020 r. w *sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”* oszacowano, że produkcja obornika na terenie fermy, po jej rozbudowie, wyniesie ok. 594 Mg/rok. Obornik usuwany będzie z budynków dopiero po zakończeniu cyklu hodowlanego i wywiezieniu ptaków. Nawóz nie będzie składowany na terenie inwestycji. Ładowany będzie na szczelne przyczepy traktorowe i wywożony bezpośrednio na pola uprawne w celu ich nawożenia. Biorąc pod uwagę dopuszczalną dawkę azotu z nawozów naturalnych jaką można wprowadzić na użytki rolne, tj. 170 kg N/ha oraz zawartość azotu w wytwarzanym oborniku, do jego wykorzystania niezbędny jest areal ok. 103 ha. Aktualnie Inwestor dysponuje ok. 106 ha własnych gruntów ornych. Powyższy areal gruntów wystarczy do prowadzenia prawidłowej gospodarki nawozami naturalnymi. Cykle hodowlane będą tak planowane, aby możliwość zagospodarowania obornika, wygarnianego bezpośrednio z budynków, przypadła w okresie pozwalającym na prawidłowe nawożenie gruntów.

Po realizacji przedsięwzięcia, woda na potrzeby pojenia drobiu, czyszczenia obiektów i socjalno-bytowe pobierana będzie z gminnej sieci wodociągowej. Zapotrzebowanie na wodę w nowym sektorze hodowlanym wyniesie ok. 3107,6 m³/rok. W budynkach do pojenia ptaków stosowane będzie kilka wzdłużnych linii pojenia z automatycznymi poidłami kropelkowymi o konstrukcji zapobiegającej wylewaniu wody. Obiekty będą okresowo czyszczone przy użyciu wysokociśnieniowego agregatu myjącego, co w odniesieniu do tradycyjnych metod pozwala na kilkukrotne zredukowanie zużycia wody.

W wyniku funkcjonowania obiektów hodowlanych po realizacji przedsięwzięcia, będą powstawały ścieki socjalno-bytowe, ścieki z mycia i czyszczenia obiektów inwentarskich oraz wody opadowe spływające z terenów przylegających bezpośrednio do budynków

i powierzchni z infrastrukturą towarzyszącą. W przypadku nowego sektora hodowlanego w Kałdunach wody deszczowe odprowadzane będą do gruntu w granicach własności Inwestora. Ścieki socjalnobytowe związane będą z przebywaniem osób obsługujących hodowlę i powstaną w czasie eksploatacji pomieszczeń socjalnych z częścią sanitarną. Ścieki sanitarne odprowadzane będą do podziemnych zbiorników o pojemności ok. 3 - 4 m³ zlokalizowanych na zewnątrz, w sąsiedztwie ściany części socjalnych nowych obiektów nr 2 i 3. Po napełnieniu zawartość wywożona będzie specjalistycznym transportem do najbliższej oczyszczalni ścieków.

Czyszczenie, dezynfekcja i przygotowanie obiektów do zasiedlenia przez nowe stado zamyka jeden, a otwiera kolejny cykl produkcyjny. Pierwszym etapem czyszczenia będzie uprzątnięcie i czyszczenie pomieszczeń na sucho z wszelkiego rodzaju brudu i odpadów. Następnie prowadzone będzie mycie i odkażanie myjką wysokociśnieniową, zużywającą minimalną ilość wody z dodatkiem biodegradowalnych środków dezynfekcyjnych. Zmywanie budynków wodą będzie następowało przed uprzątnięciem ściółki po zakończonym cyklu, a zużyta woda będzie przez ściółkę wchłaniana. Obornik z wchłoniętą wodą usuwany będzie przy pomocy ładowarki bezpośrednio na środki transportu i wywożony na pole w celu zastosowania jako nawóz. Pozostałość bardziej uwodnionego obornika, w postaci płynnej i powstająca w czasie ostatecznego czyszczenia i dezynfekcji posadzki, usuwana będzie przez osuszanie słomą, która wraz z obornikiem przyorana zostanie na gruntach ornym. Powyższa technologia eliminuje praktycznie powstawanie ścieków technologicznych z mycia i czyszczenia obiektów inwentarskich oraz ogranicza znacznie ilość zużywanej do tego procesu wody.

Funkcjonowanie przedsięwzięcia wiązać się będzie z powstawaniem odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, które magazynowane będą selektywnie w specjalnie do tego celu wyznaczonym miejscu na terenie inwestycji, a następnie będą przekazywane podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia.

Zwierzęta padłe i ubite z konieczności, w ilości ok. 21 Mg/rok, będą magazynowane w zamkniętych, szczelnych pojemnikach o pojemności ok. 1 m³ każdy, ustawionych w wydzielonym miejscu, zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych i zwierząt, a także działaniem warunków atmosferycznych. Następnie odbierane będą do utylizacji przez wyspecjalizowaną zewnętrzną firmę, posiadającą stosowne zezwolenia.

Miejsce lokalizacji przedsięwzięcia nie jest objęte formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1098), w tym korytarzem ekologicznym. Najbliższy obszar Natura 2000 to obszar o znaczeniu dla Wspólnoty *Dolina Drwęcy* PLH280001, znajdujący się w odległości ok. 4,6 km od miejsca realizacji inwestycji. Przewidywane uciążliwości wynikające z realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia będą ograniczone jedynie do terenu stanowiącego własność Inwestora, nie zachodzi więc prawdopodobieństwo znaczącego oddziaływania na przedmiot i cele ochrony ww. obszaru chronionego.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane będzie w obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*, przyjęty Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z dnia 28 listopada 2016 r., poz. 1911). Eksploatacja przedsięwzięcia przy zachowaniu warunków, określonych w części II sentencji niniejszej decyzji i przestrzeganiu zasad określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (Dz. U. z 2020 r. poz. 243) nie spowoduje dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, przez co nie wpłynie na pogorszenie stanu chemicznego części wód podziemnych. Planowana inwestycja nie będzie miała również negatywnego wpływu na cele środowiskowe dotyczące stanu ilościowego wód podziemnych.

Ze względu na oddalenie przedmiotowej inwestycji od granic państw sąsiednich oraz zamknięcie się oddziaływania w granicach terenu stanowiącego własność Inwestora, instalacja nie będzie wymagała przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na obszarach wodno-błotnych, w tym obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszarach wybrzeży, obszarach górskich oraz w strefach ochronnych ujęć wód i obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych. W rejonie planowanego przedsięwzięcia nie występują obszary ochrony uzdrowiskowej ani obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne.

Autor Raportu w czasie opracowania ostatecznej koncepcji przedsięwzięcia dokonał analizy jego wariantów mogących w różny stopień oddziaływać na poszczególne komponenty środowiska, biorąc pod uwagę m. in. kryteria technologiczne, takie jak:

- ogrzewanie budynków inwentarskich (tak jak istniejących) z wydzielonej kotłowni z jednostką grzewczą opalaną węglem, wentylacją dachową i szczytową,
- wentylację grawitacyjną wspomaganą wentylatorami w ścianach szczytowych,
- ogrzewanie budynku przy pomocy nagrzewnic spalających propan z wylotem spalin zewnętrznym kominem z wentylacją mechaniczną sterowaną elektronicznie w zależności od środowiska wewnątrz pomieszczenia hodowlanego.

Wybrany do realizacji wariant przewiduje zastosowanie nagrzewnic opalanych propanem z zamkniętą komorą spalania. Zamknięty system spalania skutkuje brakiem emisji CO₂ i wilgoci do atmosfery indycznika. Powietrze niezbędne do procesu spalania pobierane jest z zewnątrz.

Pod względem technologicznym wszystkie trzy analizowane warianty były podobne i wynika to przede wszystkim z aktualnego unormowania prawnego wymaganego od projektantów i eksploatujących tego typu działalność oraz faktu iż przedsięwzięcie jest rozbudową istniejącej hodowli, a więc w pewnym zakresie (sprawdzonym w czasie hodowli) będzie stanowiło kontynuację istniejących rozwiązań technicznych i technologicznych. Wybrany do realizacji wariant zawiera wszystkie elementy pozostałych wariantów, pozwala na wykorzystanie części istniejących instalacji oraz uniknięcie fazy ich budowy z zagrożeniami jakie niesie ten etap przedsięwzięcia. Pozwala też na osiągnięcie porównywalnego wyniku finansowego przy znacznie niższych nakładach na etapie realizacji. Wariant ten jest także najbardziej wskazany w kontekście zagrożeń dla poszczególnych komponentów środowiska oraz zapewnia bezpieczeństwo hodowanych zwierząt.

Analizując zatem warianty realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, należy stwierdzić, że wybrany wariant realizacji przedsięwzięcia będzie najmniej niekorzystnie oddziaływał na środowisko, zarówno w czasie realizacji inwestycji, jak i eksploatacji.

Z uwagi na zakres oddziaływań planowanej inwestycji oraz istniejący sposób zagospodarowania terenów sąsiednich nie przewiduje się możliwości kumulowania oddziaływań, a ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej czy katastrofy naturalnej oraz budowlanej będzie niewielkie.

W fazie likwidacji przedsięwzięcia (w kontekście planów Wnioskodawcy i opisywanych zamierzeń mało prawdopodobne w kolejnych latach) oddziaływanie na stan zanieczyszczenia poszczególnych komponentów środowiska będzie zbliżone do oddziaływania występującego podczas budowy. Po ewentualnym zaprzestaniu funkcjonowania hodowli należy podjąć wszelkie niezbędne działania pozwalające uniknąć ryzyka zanieczyszczenia środowiska w przyszłości. Teren należy przywrócić do stanu pierwotnego i przekazać do ponownego zagospodarowania, najprawdopodobniej rolnego. Faza likwidacji omawianej fermy nie powinna mieć dużego wpływu na stan środowiska pod warunkiem wykonania wszystkich prac rozbiórkowych przez upoważnioną firmę zgodnie z najlepszą dostępną techniką oraz z zasadami dobrej praktyki, higieny i porządku. Przebieg fazy likwidacji fermy uzależniony może być także od dalszych funkcji omawianego terenu. W przypadku przeznaczenia tego terenu w dalszym ciągu pod działalność związaną z hodowlą, urządzenia oraz instalacje technologiczne będą opróżnione z obecnych w nich

materiałów i odchodów zwierząt (obornik), wyczyszczone i zabezpieczone w celu przekazania nowemu inwestorowi lub do adaptacji na potrzeby nowego rodzaju hodowli. Ww. sposób zakończenia eksploatacji fermy nie stworzy zagrożenia dla środowiska na etapie likwidacji przedsięwzięcia.

Po wnikliwej analizie Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stwierdzono, że realizacja inwestycji nie spowoduje negatywnych skutków dla obszarów Natura 2000 i innych form ochrony przyrody. Ponadto, Wójt Gminy Iława w oparciu o uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz w oparciu o opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Iławie stwierdził, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie wymaga ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Niemniej jednak, zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy ooś, jeżeli organ administracji architektoniczno – budowlanej uzna, że we wniosku o wydanie pozwolenia na budowę zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, może stwierdzić o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i nałożyć na Inwestora obowiązek sporządzenia raportu, jednocześnie określając jego zakres.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że przy należytym wypełnieniu warunków wymienionych w sentencji, planowane przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy ooś charakterystyka planowanego przedsięwzięcia stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

Informacja o niniejszej decyzji podlega ujawnieniu w publicznie dostępnym wykazie danych.

Pouczenie

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji, o jakich mowa w art. 72 ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r. poz. 247, ze zm.). Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b ww. ustawy. Do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się odpowiednio przepisy o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Elblągu. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Wójta Gminy Iława w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające także wówczas, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony

wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wnioszek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W Z WÓJTA
AB
ZASTĘPCA WÓJTA
mgr Andrzej Brach

Załączniki:

- Charakterystyka przedsięwzięcia - zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy ooś

Otrzymują:

1. Gospodarstwo Rolne
2. Pozostałe strony postępowania - za pomocą obwieszczenia - zgodnie z art. 49 Kpa, w zw. z art. 74 ust. 3 ustawy ooś
3. aa

Do wiadomości:

1. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie, ul. Dworcowa 60, 10-437 Olsztyn
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, ul. Sienkiewicza 10, 14-200 Iława
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku
ul. ks. Franciszka Rogaczewskiego 9/19, 80-804 Gdańsk

Opłatę skarbową w wysokości 205,- zł pobrano na podstawie cz. I kol. 2 pkt 45 tabeli stanowiącej załącznik do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jedn.: Dz. U. z 2020 r. poz. 1546, ze zm.).

Charakterystyka przedsięwzięcia
zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r.
o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa
w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
(tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 247, ze zm.)

Planowane do realizacji przedsięwzięcie polegać będzie na budowie dwóch nowych obiektów inwentarskich przeznaczonych do odchowu i tuczu indyków. Budynek zlokalizowane zostaną na działce nr 62/5 w obrębie Kałduny, gm. Iława, pow. iławski, woj. warmińsko-mazurskie. Powierzchnia działki wynosi 2,34 ha.

Działka przeznaczona pod inwestycję położona jest w obszarze gruntów użytkowanych rolniczo, poza zwartą zabudową wsi Kałduny, po jej południowej stronie. Na jej terenie znajdują się dwa budynki inwentarskie przeznaczone do odchowu i tuczu indyków o obsadzie ok. 5500 szt., tj. 132 DJP. Budynek nr 1, o powierzchni ok. 1120 m², pełni rolę odchowalni i tuczarni, natomiast budynek nr 4, o powierzchni ok. 1050 m², przeznaczony jest na tucz indyków. Dojazd na teren obecnej hodowli realizowany jest utwardzonym wjazdem z drogi powiatowej, zlokalizowanej po stronie północno-zachodniej. Większa enklawa leśna położona jest po stronie południowej w odległości ok. 430 m. Najbliższą zabudowę mieszkaniową stanowią budynki w zabudowie rozproszonej na leżące zazwyczaj do okolicznych gospodarstw rolnych, często z hodowlą zwierząt. Najbliższy taki budynek położony jest po stronie południowej, na działce nr 62/6, w odległości ok. 56 m od planowanych budynków. Po stronie wschodniej zabudowania znajdują się w odległości ponad 350 m. Budynek po stronie północnej i północno-zachodniej położone są również w odległościach przekraczającej 300 m.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie w centralnej części działki nr 62/5, pomiędzy dwoma istniejącymi indycznikami, dwóch nowoczesnych budynków do odchowu i tuczu indyków, każdy o powierzchni zabudowy ok. 2226 m². Będą to budynki wolnostojące, niepodpiwniczone, jednokondygnacyjne, z dachem wykonanym z płyty warstwowej. Każdy indycznik wyposażony zostanie w instalacje technologiczne (zautomatyzowane ciągi paszowe, linie pojenia), sterowaną automatycznie wentylację nawiewno-wywiewną (wentylatory wyciągowe dachowe i wentylatory szczytowe), instalację elektryczną, wodociągową, kanalizacyjną oraz ogrzewanie. W sąsiedztwie budynków posadowione zostaną silosy paszowe o pojemności 25 Mg paszy każdy. W ramach inwestycji przewiduje się instalację dwóch naziemnych zbiorników propanu, każdy o pojemności 6700 dm³.

Faza budowy rozpocznie się od mikroniwelacji terenu, polegającej na zdjęciu wierzchniej warstwy humusu, który zostanie tymczasowo złożony na przymie w granicach działki i zostanie wykorzystany po realizacji przedsięwzięcia do zagospodarowania powierzchni zieleni urządzonej. Nie przewiduje się powstania nadmiarowych ilości gruntu wymagającego zagospodarowania poza terenem działki. Po zakończeniu prac ziemnych wykonane zostaną fundamenty obiektów z jednoczesnym doprowadzeniem sieci wod.-kan. i elektrycznej z istniejących przyłączy oraz zostanie wyznaczone i zabezpieczone miejsca czasowego gromadzenia odpadów.

Etap realizacji planowanej inwestycji wiązać się będzie z emisją hałasu i zanieczyszczeń do powietrza, których źródłem będą maszyny, urządzenia i samochody

wykorzystywane podczas budowy obiektów. Dla zminimalizowania oddziaływania etapu budowy na środowisko przewiduje się prowadzić prace w porze dziennej, tj. w godz. od 6:00 do 22:00. Przewiduje się stosowanie sprawnego technicznie sprzętu, a wszelkie wycieki substancji niebezpiecznych (benzyna, oleje) neutralizowane będą poprzez stosowanie materiałów sorbujących. W trakcie prowadzonych prac powstawać będą odpady, które magazynowane będą w sposób selektywny na terenie inwestycji i przekazywane podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia, w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia. Etap realizacji przedsięwzięcia będzie związany z wytwarzaniem niewielkiej ilości ścieków o charakterze sanitarno-bytowym, powstających w wyniku okresowego przebywania pracowników wykonujących prace budowlane, ziemne i transportowe. Na potrzeby sanitarne planuje się wykorzystać przenośne toalety lub kontener budowlany z częścią sanitarną i socjalną. Oddziaływanie związane z fazą budowy będzie miało charakter lokalny, krótkotrwały i ustąpi niezwłocznie po zakończeniu prac budowlanych.

Po realizacji nowych obiektów wielkość hodowli prowadzonej przez Inwestora na działce nr 62/5 wyniesie 16500 szt. indyków, tj. 396 DJP. W stanie docelowym cykle hodowlane będą przebiegały niezależnie w budynkach istniejących (1 i 4) i planowanych (2 i 3). Do budynku nr 1 wstawiane jest 5500 szt. indora i w 6 tygodniu połowa ptaków pozostaje w tym budynku, a druga połowa jest przenoszona do budynku nr 4. W budynkach ptaki przebywają do końca 20 tygodnia. Podobnie będzie przebiegał cykl hodowlany w budynkach planowanych. Do budynku nr 2 wstawiane będzie 11000 szt. piskląt i w 6 tygodniu połowa ptaków zostanie przeniesiona do budynku nr 3, a połowa pozostanie do końca, tj. 20 tygodnia cyklu, w budynku nr 2. Po tym czasie indyki odstawione zostaną do ubojni. Hodowla indyków prowadzona będzie na ściółce głębokiej. Warstwa słomy uzupełniana będzie na bieżąco w ciągu całego cyklu, a usuwana z budynków jednorazowo po zakończeniu cyklu. Szacuje się, że przy uwzględnieniu przerwy technologicznej, w ciągu roku realizowane będą dwa cykle hodowlane. Po zakończeniu każdego cyklu budynki poddawane będą czyszczeniu, a następnie ponownie zasiedlane ptakami.

Zagęszczenie obsady indyków w planowanych obiektach inwentarskich nie przekroczy określonego w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2010 r. w *sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1966) maksymalnego zagęszczenia indyków utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa, wynoszącego 57 kg/m².

Eksploatacja planowanej do realizacji instalacji wpływać będzie na kształtowanie klimatu akustycznego w otoczeniu. Prowadzenie instalacji do chowu indyków wymagać będzie pracy zespołu maszyn i urządzeń, w tym wentylatorów oraz przemieszczania się środków transportu w obrębie budynków inwentarskich, związanego z dostawą ptaków, paszy i ściółki, załadunkiem i wywozem obornika, a także wywozem drobiu z terenu fermy. Ponadto, istotnym źródłem hałasu jest proces pneumatycznego przeładunku paszy z paszowozu do silosów magazynowych. System wentylacji nowych budynków hodowlanych oparty będzie na pracy wentylatorów mechanicznych wyciągowych umieszczonych w połąci dachowej oraz ścianach szczytowych. Każdy budynek wyposażony zostanie w 6 szt. wentylatorów dachowych o wydajności maksymalnej 12800 m³/h każdy oraz poziomie mocy akustycznej nie większym niż 67 dB, a także 6 szt. wentylatorów szczytowych o wydajności maksymalnej 38000 m³/h każdy i poziomie mocy akustycznej nie większym niż 79 dB, które umieszczone będą w zachodnich ścianach szczytowych. Intensywność procesu wentylacji pomieszczenia hodowlanego zależeć będzie od wieku i liczby przebywających w nim ptaków. Istotnym źródłem hałasu jest proces pneumatycznego przeładunku paszy z paszowozu do silosów magazynowych. Poziom mocy akustycznej nowoczesnej instalacji do przeładunku paszy z paszowozu, w czasie przeładunku, wynosi 87 dB.

Ruchome źródła hałasu, tj. pojazdy samochodowe, głównie ciężarowe i ciągniki obsługujące indyczniki, poruszać się będą po terenie fermy, w tym w rejonie nowych obiektów, głównie w obszarze wyznaczonych i utwardzonych szlaków komunikacyjnych.

Ruch środków transportu koncentruje się na trasie od wjazdu z drogi asfaltowej po stronie północno wschodniej obu sektorów, a następnie drogą gruntową będącą granicą wschodnią sektora istniejącego do miejsca lokalizacji nowych obiektów. Ze względu na niewielki teren hodowli, w większości zabudowany, duży udział w ogólnym ruchu środków transportu będzie miało manewrowanie pojazdami na krótkich odcinkach (starty i hamowania) w miejscach docelowych. Pojazdy nie będą poruszać się po terenie sektora hodowlanego w tym samym czasie, gdyż nie wymaga tego harmonogram czynności obsługowych hodowli oraz utrudnione jest to przez ograniczoną możliwość przejazdu.

W porze dziennej prowadzone będą wszystkie operacje technologiczne związane z chowem drobiu (tj. praca systemu wentylacyjnego) oraz procesy pomocnicze, takie jak wywóz z budynków obornika po zakończonym cyklu hodowlanym, transport słomy do budynków inwentarskich, transport ptaków. W nocy przewiduje się jedynie pracę systemu wentylacyjnego obiektów inwentarskich. W celu wyeliminowania nadmiernego zużycia elementów będących źródłem hałasu, na terenie inwestycji przeprowadzane będą okresowe przeglądy urządzeń najbardziej uciążliwych pod względem akustycznym. Najbliższe obiekty chronione akustycznie to budynki mieszkalne w zabudowie zagrodowej i jednorodzinnej, znajdujące się w odległości ponad 300 m od planowanych obiektów inwentarskich, które podlegają ochronie akustycznej na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Dopuszczalny poziom hałasu dla terenów zabudowy jednorodzinnej w porze dnia wynosi 50 dB, zaś w porze nocnej 40 dB, natomiast dla zabudowy zagrodowej odpowiednio 55 dB i 45 dB. Ponadto, po stronie południowej, w odległości ok. 56 m, znajduje się budynek mieszkalny. Zlokalizowany jest on na terenie, który w miejscowym planie przeznaczony jest pod przemysł, bazy rolnicze i hodowle, i nie podlega ochronie akustycznej. Z analizy wyników obliczeń akustycznych wynika, że hałas emitowany z terenu inwestycji będzie niższy od normatywnego i nie przekroczy wartości dopuszczalnych na terenach chronionych akustycznie, zarówno w porze dnia, jak i w nocy. Przy najbliższym budynku po stronie południowej poziom hałasu w ciągu dnia wyniesie maksymalnie 43,7 dB.

Na etapie eksploatacji inwestycji należy spodziewać się emisji zanieczyszczeń z nowych budynków inwentarskich, w których przebywać będą indyki oraz emisji zanieczyszczeń z procesu ogrzewania. W budynkach zainstalowane zostaną nagrzewnice z zamkniętą komorą spalania o mocy 100 kW każda. Budynki istniejące ogrzewane będą tak jak dotychczas z kotłowni węglowych. Roczne zużycie gazu szacowane jest na ok. 50 m³. W bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji zainstalowane zostaną 2 szt. naziemnych zbiorników magazynowych gazu płynnego o pojemności 6700 dm³ każdy. Gaz dostarczany będzie w fazie ciekłej przez specjalistyczną cysternę. Źródłem emisji do atmosfery jest jedynie moment rozłączania węża, którym płynął gaz. Gaz wydostaje się przy odpinaniu złączki zbiornika magazynowego, jednak są to ilości pomijalnie małe.

Na cele magazynowania paszy do karmienia ptaków, w bezpośrednim sąsiedztwie każdego nowego budynku inwentarskiego, zlokalizowany zostanie silos magazynowy o ładowności ok. 25 Mg każdy. Dostawy paszy realizowane będą w zależności od potrzeb. Jej przeładunek odbywać się będzie w sposób zhermetyzowany, a odpowietrzenie zbiornika następować będzie przewodem zamontowanym w górnej pokrywie silosu, skierowanej ku dołowi. W czasie przeładunku na końcówkę przewodu zakładane będą worki tkaninowe spełniające rolę filtra, który zatrzymuje drobne frakcje paszy wydostające się ze zbiornika z powietrzem uchodzącym w czasie napełniania.

Z lotnych substancji zanieczyszczających w pobliżu budynków inwentarskich największe zagrożenie dla środowiska naturalnego stanowią zanieczyszczenia pyłowe i gazowe (głównie amoniak i pył zawieszony). W prowadzonej prawidłowo hodowli, siarkowodór występuje w ilościach śladowych, w niewielkim stopniu oddziałując na lokalne warunki arosanitarne. Istotnym źródłem zanieczyszczenia powietrza w przypadku prowadzenia chowu lub hodowli drobiu w systemie ściółkowym jest emisja pyłów. Pyły uwalniane są z paszy i ściółki. Zapylenie wzrasta przy większej ruchliwości ptaków, niskiej

wilgotności i wzroście prędkości przepływu powietrza w pomieszczeniu produkcyjnym (przeciągi).

Podstawową substancją zanieczyszczającą emitowaną do powietrza z pomieszczeń hodowlanych jest amoniak. Z uwagi na wrażliwość ptaków na obecność amoniaku, wprowadzanego do powietrza ze znajdującego się w budynkach obornika, istnieje konieczność wentylacji hali hodowlanej. W pierwszym etapie włączają się pojedynczo lub grupowo wentylatory dachowe. Kiedy pracują wszystkie wentylatory dachowe, a wymiana powietrza nie jest wystarczająca, dołączają się wentylatory szczytowe powodując intensywne, tunelowe, przewietrzanie budynku z chłodzeniem powietrza wewnątrz przestrzeni hodowlanej. Ze względu na niekorzystne warunki emisji z wylotów szczytowych, będących wynikiem zarówno ich rodzaju (wylot poziomy – wyniesienie gazów odlotowych = 0), jak i ich ilości, wydajności i umiejscowienia w stosunku do granic terenu będącego we władaniu Wnioskodawcy, postanowiono wykonać na wylotach poziomych budynków planowanych kierownice strumienia odprowadzanych gazów, zmieniające wylot poziomy na pionowy otwarty.

Emisja zanieczyszczeń z chowu indyków będzie ograniczana poprzez stosowanie zbilansowanych pasz, utrzymanie zwierząt na zalecanej powierzchni z wykorzystaniem ściółki, utrzymanie wysokiej higieny i zalecanego mikroklimatu w budynkach inwentarskich, prowadzenie chowu zgodnie z zasadami określonymi w dobrostanie zwierząt. Ilość amoniaku powstającego w czasie hodowli i uwalnianego do przestrzeni hali jest wprost proporcjonalna do wilgotności ściółki. Dbalność o prawidłową wilgotność ściółki hamuje hydrolizę azotu w oborniku, zmniejszając w ten sposób ilość wydzielanego amoniaku. Stosowane będą również dodatki paszowe i/lub preparaty wiążące amoniak w ściółce, ograniczające o co najmniej 50% emisję amoniaku zawartego w gazach odlotowych, wprowadzanych do powietrza z obiektów hodowlanych.

Wykonane modelowanie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń z przedmiotowej fermy na podstawie metodyki określonej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16 poz. 87), wykazało, że stężenia maksymalne analizowanych zanieczyszczeń, tj. amoniaku, siarkowodoru, pyłu PM10 i PM2,5, dwutlenku siarki i tlenków azotu, poza terenem inwestycji, nie przekroczą wartości odniesienia uśrednionych dla 1 godziny z uwzględnieniem częstości przekraczania nie większej niż 0,2 % czasu dla roku.

Z wykonanych obliczeń wynika, że najwyższa wartość stężeń jednogodzinnych amoniaku poza terenem analizowanej fermy wynosi $234,4 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartość odniesienia – $400 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Najwyższa wartość stężeń średniorocznych amoniaku wynosi $3,803 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości dyspozycyjnej – $45 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Najwyższa wartość stężeń jednogodzinnych siarkowodoru wynosi $3,96 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości odniesienia – $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Najwyższa wartość stężeń średniorocznych siarkowodoru wynosi $0,069 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości dyspozycyjnej – $4,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Najwyższa wartość stężeń jednogodzinnych pyłu PM10 wynosi $66,9 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości odniesienia – $280 \mu\text{g}/\text{m}^3$, natomiast najwyższa wartość stężeń średniorocznych pyłu PM10 wynosi $1,938 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości dyspozycyjnej – $22 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Najwyższa wartość stężeń średniorocznych pyłu PM2,5 wynosi $0,039 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i nie przekracza wartości dyspozycyjnej – $6 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

W tego typu inwestycjach największe kontrowersje budzi zawsze emisja odorów, czyli czynnik pogarszający jakość życia ludzi. Zanieczyszczenia gazowe, powodujące pojawienie się uciążliwości zapachowej, występują najczęściej jako wieloskładnikowe mieszaniny, których dokładny skład chemiczny trudny jest do określenia. Aktualnie brak jest uregulowań prawnych w zakresie dopuszczalnych norm substancji odorotwórczych w powietrzu atmosferycznym. W związku z powyższym, oceny wpływu przedmiotowej hodowli drobiu na stan powietrza atmosferycznego dokonano na podstawie średniorocznych i godzinowych stężeń amoniaku i siarkowodoru, tj. dla tych substancji, dla których określone są wartości odniesienia w powietrzu, i które są dominującymi odorantami. Jak wskazano powyżej, przeprowadzone obliczenia nie wykazały przekroczenia wartości dopuszczalnych,

określonych przepisami prawa. Dokuczliwości zapachowe będą ograniczane m.in. przez prawidłowe i odpowiednie czyszczenie budynków pomiędzy kolejnymi partiami chowu i stosowanie odpowiedniej ściółki, zapewnienie prawidłowego zagospodarowania obornika i nawożenia (właściwy dobór obszarów do nawożenia organicznego, zachowanie wymaganych stref ochronnych i ilości obornika do nawożenia, terminów nawożenia itp.), konserwację i nadzór nad systemami wentylacyjnymi budynków, utrzymanie prawidłowej wilgotności ściółki.

Hodowla zwierząt, w tym wypadku drobiu, jest działalnością mającą wpływ na zmiany klimatyczne, z kolei zmiany te mają zdecydowanie niekorzystny wpływ na działalność rolniczą, a pośrednio na hodowlę zwierząt. Podstawowym, gazowym, zanieczyszczeniem powietrza wynikającym z technologii każdej fermy drobiu, szkodliwym dla ptaków i ludzi jest gaz amoniak. Głównym celem wpisującym się w program ochrony klimatu i powstrzymania jego niekorzystnych zmian będzie ograniczenie emisji szkodliwych gazów charakterystycznych zarówno dla dużej koncentracji ptaków, jak i działań powiązanych pośrednio z hodowlą tj. gospodarką nawozami naturalnymi. W przypadku fermy drobiu tworzenie się gazów cieplarnianych związane jest przede wszystkim z powstawaniem obornika. Ilość związków azotowych emitowanych z odchodów zwierzęcych uzależniona jest od ilości tych związków pobranych w diecie, dlatego Inwestor zamierza stosować zbilansowane pasze, które przyczynią się do ograniczania wydalania azotu z odchodami. Dodawanie do ściółki preparatów mających zdolność do pochłaniania/wiązania wody (co powoduje osuszanie ściółki) oraz amoniaku, może być skutecznym środkiem obniżania emisji gazów cieplarnianych z powierzchni chowu. Sucha ściółka emituje znacznie mniej metanu niż ściółka mokra. Budynki utrzymywane będą w czystości, zapewniona zostanie również odpowiednia temperatura i wilgotność w ich wnętrzu, poprzez sprawny system wentylacji. Zwiększenie efektywności energetycznej budynków zmniejszy zużycie energii niezbędnej do ogrzewania pomieszczeń chowu, zredukowana zostanie ilość propanu do ogrzewania, a w konsekwencji ograniczona zostanie emisja gazów cieplarnianych ze spalania paliwa.

W celu ograniczenia zagrożeń i szkód związanych z obecnymi bądź przyszłymi szkodliwymi skutkami zmian klimatu, należy podjąć działania adaptacyjne. W analizowanym przedsięwzięciu wentylacja budynków hodowlanych została dobrana w taki sposób, aby podczas upałów szybko i skutecznie schłodzić obiekty. Podczas budowy zastosowane zostaną także materiały budowlane posiadające odpowiednio wysokie współczynniki izolacyjności termicznej. Dodatkowo, projektowane budynki będą posiadały dachy o nachyleniu ograniczającym obciążenie związane z opadami i zaleganiem śniegu.

Hodowla drobiu prowadzona będzie na ściółce ze słomy, w związku z tym powstawać będzie nawóz naturalny w postaci obornika. Na podstawie wskaźników określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” oszacowano, że produkcja obornika na terenie fermy, po jej rozbudowie, wyniesie ok. 594 Mg/rok. Obornik usuwany będzie z budynków dopiero po zakończeniu cyklu hodowlanego i wywiezieniu ptaków. Nawóz nie będzie składowany na terenie inwestycji. Ładowany będzie na szczelne przyczepy traktorowe i wywożony bezpośrednio na pola uprawne w celu ich nawożenia. Biorąc pod uwagę dopuszczalną dawkę azotu z nawozów naturalnych jaką można wprowadzić na użytki rolne, tj. 170 kg N/ha oraz zawartość azotu w wytwarzanym oborniku, do jego wykorzystania niezbędny jest areał ok. 103 ha. Aktualnie Inwestor dysponuje ok. 106 ha własnych gruntów ornych. Powyższy areał gruntów wystarczy do prowadzenia prawidłowej gospodarki nawozami naturalnymi. Cykle hodowlane będą tak planowane, aby możliwość zagospodarowania obornika, wygarnianego bezpośrednio z budynków, przypadła w okresie pozwalającym na prawidłowe nawożenie gruntów.

Po realizacji przedsięwzięcia, woda na potrzeby pojenia drobiu, czyszczenia obiektów i socjalno-bytowe pobierana będzie z gminnej sieci wodociągowej. Zapotrzebowanie na wodę

w nowym sektorze hodowlanym wyniesie ok. 3107,6 m³/rok. W budynkach do pojenia ptaków stosowane będzie kilka wzdłużnych linii pojenia z automatycznymi poidłami kropelkowymi o konstrukcji zapobiegającej wylewaniu wody. Obiekty będą okresowo czyszczone przy użyciu wysokociśnieniowego agregatu myjącego, co w odniesieniu do tradycyjnych metod pozwala na kilkukrotne zredukowanie zużycia wody.

W wyniku funkcjonowania obiektów hodowlanych po realizacji przedsięwzięcia, będą powstawały ścieki socjalno-bytowe, ścieki z mycia i czyszczenia obiektów inwentarskich oraz wody opadowe spływające z terenów przylegających bezpośrednio do budynków i powierzchni z infrastrukturą towarzyszącą. W przypadku nowego sektora hodowlanego w Kałdunach wody deszczowe odprowadzane będą do gruntu w granicach własności Inwestora. Ścieki socjalnobytowe związane będą z przebywaniem osób obsługujących hodowlę i powstaną w czasie eksploatacji pomieszczeń socjalnych z częścią sanitarną. Ścieki sanitarne odprowadzane będą do podziemnych zbiorników o pojemności ok. 3 - 4 m³ zlokalizowanych na zewnątrz, w sąsiedztwie ściany części socjalnych nowych obiektów nr 2 i 3. Po napełnieniu zawartość wywożona będzie specjalistycznym transportem do najbliższej oczyszczalni ścieków.

Czyszczenie, dezynfekcja i przygotowanie obiektów do zasiedlenia przez nowe stado zamyka jeden, a otwiera kolejny cykl produkcyjny. Pierwszym etapem czyszczenia będzie uprzątnięcie i czyszczenie pomieszczeń na sucho z wszelkiego rodzaju brudu i odpadów. Następnie prowadzone będzie mycie i odkażanie myjką wysokociśnieniową, zużywającą minimalną ilość wody z dodatkiem biodegradowalnych środków dezynfekcyjnych. Zmywanie budynków wodą będzie następowało przed uprzątnięciem ściółki po zakończonym cyklu, a zużyta woda będzie przez ściółkę wchłaniana. Obornik z wchłoniętą wodą usuwany będzie przy pomocy ładowarki bezpośrednio na środki transportu i wywożony na pole w celu zastosowania jako nawóz. Pozostałość bardziej uwodnionego obornika, w postaci płynnej i powstająca w czasie ostatecznego czyszczenia i dezynfekcji posadzki, usuwana będzie przez osuszanie słomą, która wraz z obornikiem przyorana zostanie na gruntach ornych. Powyższa technologia eliminuje praktycznie powstawanie ścieków technologicznych z mycia i czyszczenia obiektów inwentarskich oraz ogranicza znacznie ilość zużywanej do tego procesu wody.

Funkcjonowanie przedsięwzięcia wiązać się będzie z powstawaniem odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, które magazynowane będą selektywnie w specjalnie do tego celu wyznaczonym miejscu na terenie inwestycji, a następnie będą przekazywane podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w celu ich odzysku lub unieszkodliwienia.

Zwierzęta padłe i ubite z konieczności, w ilości ok. 21 Mg/rok, będą magazynowane w zamkniętych, szczelnych pojemnikach o pojemności ok. 1 m³ każdy, ustawionych w wydzielonym miejscu, zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych i zwierząt, a także działaniem warunków atmosferycznych. Następnie odbierane będą do utylizacji przez wyspecjalizowaną zewnętrzną firmę, posiadającą stosowne zezwolenia.

Miejsce lokalizacji przedsięwzięcia nie jest objęte formą ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1098), w tym korytarzem ekologicznym. Najbliższy obszar Natura 2000 to obszar o znaczeniu dla Wspólnoty *Dolina Drwęcy* PLH280001, znajdujący się w odległości ok. 4,6 km od miejsca realizacji inwestycji. Przewidywane uciążliwości wynikające z realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia będą ograniczone jedynie do terenu stanowiącego własność Inwestora, nie zachodzi więc prawdopodobieństwo znaczącego oddziaływania na przedmiot i cele ochrony ww. obszaru chronionego.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane będzie w obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*, przyjęty Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z dnia 28 listopada 2016 r., poz. 1911). Eksploatacja przedsięwzięcia przy zachowaniu warunków, określonych w części II sentencji niniejszej decyzji i przestrzeganiu zasad określonych w Rozporządzeniu

Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (Dz. U. z 2020 r. poz. 243) nie spowoduje dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, przez co nie wpłynie na pogorszenie stanu chemicznego części wód podziemnych. Planowana inwestycja nie będzie miała również negatywnego wpływu na cele środowiskowe dotyczące stanu ilościowego wód podziemnych.

Ze względu na oddalenie przedmiotowej inwestycji od granic państw sąsiednich oraz zamknięcie się oddziaływania w granicach terenu stanowiącego własność Inwestora, instalacja nie będzie wymagała przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na obszarach wodno-błotnych, w tym obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszarach wybrzeży, obszarach górskich oraz w strefach ochronnych ujęć wód i obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych. W rejonie planowanego przedsięwzięcia nie występują obszary ochrony uzdrowiskowej ani obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne.

Z uwagi na zakres oddziaływań planowanej inwestycji oraz istniejący sposób zagospodarowania terenów sąsiednich nie przewiduje się możliwości kumulowania oddziaływań, a ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej czy katastrofy naturalnej oraz budowlanej będzie niewielkie.

W fazie likwidacji przedsięwzięcia (w kontekście planów Wnioskodawcy i opisywanych zamierzeń mało prawdopodobne w kolejnych latach) oddziaływanie na stan zanieczyszczenia poszczególnych komponentów środowiska będzie zbliżone do oddziaływania występującego podczas budowy. Po ewentualnym zaprzestaniu funkcjonowania hodowli należy podjąć wszelkie niezbędne działania pozwalające uniknąć ryzyka zanieczyszczenia środowiska w przyszłości. Teren należy przywrócić do stanu pierwotnego i przekazać do ponownego zagospodarowania, najprawdopodobniej rolnego. Faza likwidacji omawianej fermy nie powinna mieć dużego wpływu na stan środowiska pod warunkiem wykonania wszystkich prac rozbiórkowych przez upoważnioną firmę zgodnie z najlepszą dostępną techniką oraz z zasadami dobrej praktyki, higieny i porządku. Przebieg fazy likwidacji fermy uzależniony może być także od dalszych funkcji omawianego terenu. W przypadku przeznaczenia tego terenu w dalszym ciągu pod działalność związaną z hodowlą, urządzenia oraz instalacje technologiczne będą opróżnione z obecnych w nich materiałów i odchodów zwierząt (obornik), wyczyszczone i zabezpieczone w celu przekazania nowemu inwestorowi lub do adaptacji na potrzeby nowego rodzaju hodowli. Ww. sposób zakończenia eksploatacji fermy nie stworzy zagrożenia dla środowiska na etapie likwidacji przedsięwzięcia.

w z WÓJTA

ZASTĘPCA WÓJTA
mgr Andrzej Brach